

Arrest

nr. 317 330 van 26 november 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 juli 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Blijkens de binnenkomststempel in haar Georgische paspoort betreedt verzoekster op 7 oktober 2023 het Belgische grondgebied.

1.2. Op 16 oktober 2023 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 26 februari 2024 dient verzoekster een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beslist op 28 maart 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie beslist op 1 juli 2024 dat verzoeksters aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk, maar ongegrond is. Deze beslissing maakt het voorwerp uit van een beroep dat bij de Raad is gekend onder het rolnr. 321 599.

1.6. Op 3 juli 2024 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot afgifte aan verzoekster van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw , die verklaart te heten,

naam : [K.]

voornaam : [N.]

geboortedatum : [...]

geboorteplaats : [...]

nationaliteit : Georgië

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 28/03/2024 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing genomen inzake het verzoek om internationale bescherming

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van deze wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd, inderdaad, betrokkene kwam het land binnen op 07/10/2023 en verblijft nog steeds op het grondgebied, zodat zijn (haar) regelmatig verblijf van 90 dagen overschreden is.

In toepassing van artikel 74/13, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdt de minister of zijn gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land:

Hoger belang van het kind

Betrokkene verklaarde geen in België of in een andere Lidstaat verblijvende minderjarige kinderen te hebben.

Gezins- en familieleven

Betrokkene verklaarde een zus in Oostenrijk te hebben, een neef in België en een nicht in Duitsland. Deze behoren geen van allen tot de gezinskern van betrokkene. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen deze familieleden zonder dat er bijkomende elementen worden aangetoond die de normale affectieve banden overstijgen.

Gezondheidstoestand

Betrokkene diende een aanvraag 9ter in, die negatief afgesloten werden. In deze beslissing wordt het volgende vermeld:

[...]

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.

Indien u geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar uw adres begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of u

daadwerkelijk vertrokken bent van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien u nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Zoals verweerder erkent in zijn nota, voert verzoekster in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Om deze schendingen te onderbouwen, herneemt verzoekster integraal haar argumenten zoals zij deze aanhaalde in haar beroep gericht tegen de beslissing waarbij haar aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Zij benadrukt dat, als zij het land moet verlaten om terug te keren naar haar land van herkomst, haar behandeling voor diabetes zal worden onderbroken zonder dat zij in Georgië toegang zal hebben tot de vereiste medische zorgen. Dit kan volgens haar leiden tot volledige blindheid en zelfs tot haar dood. Hiervoor verwijst zij naar het standaard medisch getuigschrift voorgelegd in haar procedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.2. Verweerder benadrukt in zijn nota met opmerkingen dat de beslissing inzake de verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet het voorwerp uitmaakt van huidig beroep. Volgens hem slaat verzoekster de bal ook mis waar zij stelt dat geen rekening is gehouden met haar individuele omstandigheden, waarvoor hij verwijst naar de concrete motivering in de bestreden beslissing inzake de elementen van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, met name het hoger belang van het kind, het gezins- of familieleven en de gezondheidstoestand. Specifiek wat dit laatste betreft, stelt hij in alle redelijkheid te hebben kunnen verwijzen naar de ongegrondheidsbeslissing in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, gelet op het vermoeden van wettigheid van deze beslissing totdat daarover anders wordt beslist door de administratieve rechter. Volgens hem is verzoeksters gezondheidstoestand onvoldoende ernstig om te kunnen leiden tot een schending van artikel 3 van het EVRM en werd dit duidelijk vastgesteld door enerzijds de arts-adviseur in de verblijfsprocedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en anderzijds de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. De Raad benadrukt dat verweerder slechts met toepassing van artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten kan geven aan een vreemdeling voor zover dit niet in strijd is met de hogere rechtsnormen, waaronder artikel 3 van het EVRM.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat *“Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.”* Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Er wordt benadrukt dat volgens het EHRM socio-economische of humanitaire omstandigheden in het land van bestemming enkel aanleiding kunnen geven tot een non-refoulement verplichting in zeer uitzonderlijke omstandigheden waar de humanitaire redenen tegen verwijdering klemmend zijn (EHRM 2 april 2013, nr. 27725/10, Samsam Mohammed Hussein e.a. v. Nederland en Italië (ontvankelijkheids-beslissing); EHRM 9 april 2013, nr. 70073/10 en 44539/11, H. en B. v. Verenigd Koninkrijk, par. 114). Dezelfde hoge drempel wordt gehanteerd met betrekking tot vreemdelingen die zich beroepen op hun medische toestand en het gebrek aan medische en sociale zorg in het land van terugkeer, waarbij het EHRM oordeelt dat enkel *“in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”* een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde kan zijn (EHRM 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42). Uit de rechtspraak van het Hof volgt dat daarbij allereerst dient vast te staan dat het een medische aandoening betreft die een voldoende ernst heeft, met name een ernstige, van oorsprong natuurlijke fysieke of mentale ziekte die lijden, pijn en een verminderde levensverwachting kan veroorzaken. Het EHRM heeft in zijn arrest Paposhvili t. België van 13 december 2016 (Grote Kamer) verder verduidelijkt dat deze *“zeer uitzonderlijke gevallen”* zich niet enkel kunnen voordoen wanneer er sprake is van een imminente dood, zoals in de zaak D t. het Verenigd Koninkrijk, maar ook in die gevallen waarin bij uitwijzing van een ernstig zieke vreemdeling er substantiële gronden zijn om aan te nemen dat hij of zij, hoewel er geen imminent levensgevaar is, bij gebrek aan beschikbaarheid of toegankelijkheid van een adequate behandeling in het ontvangende land dreigt te worden blootgesteld aan een ernstige, snelle en onherstelbare achteruitgang in zijn of haar gezondheidstoestand die resulteert in intens lijden of een ernstige beperking van de levensverwachting. Wat betreft het vereiste onderzoek in het licht van artikel 3 van het EVRM, moet volgens het EHRM de impact van de verwijdering van een persoon worden beoordeeld door een vergelijking te maken van de gezondheidstoestand voor de verwijdering en hoe deze na de transfer zou evolueren in de ontvangende staat. Het risico op een schending van artikel 3 van het EVRM moet worden beoordeeld in het licht van de algemene situatie aldaar en de individuele omstandigheden van de betrokken persoon. Daarbij

moet voor elke afzonderlijke zaak worden nagegaan of de zorg, algemeen beschikbaar in de ontvangende Staat, in de praktijk voldoende en geschikt is voor de behandeling van de ziekte van de betrokken persoon om te vermijden dat hij wordt blootgesteld aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Tevens moet de mate waarin de betrokken persoon daadwerkelijk toegang heeft tot deze zorg in de ontvangende Staat worden onderzocht. In dit kader wijst het EHRM erop dat men bij dit toegankelijkheidsonderzoek oog moet hebben voor de kosten van medicatie en behandeling, het bestaan van een sociaal en familiaal netwerk en de reisafstand tot de benodigde zorgen.

Wat verzoeksters gezondheidsproblemen betreft, wordt in de bestreden beslissing verwezen naar de beslissing die inzake verzoeksters verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd genomen en waarin reeds werd vastgesteld dat niet blijkt dat verzoekster lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of haar fysieke integriteit en evenmin dat zij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling nu de medische behandeling en opvolging voor haar ziekte beschikbaar en toegankelijk zijn in haar land van herkomst, Georgië.

Bij arrest van 26 november 2024 met nr. 317 329 ging de Raad echter over tot de nietigverklaring van de voormelde beslissing die werd genomen inzake verzoeksters verblijfsprocedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, omdat niet op afdoende wijze werd gemotiveerd inzake de vraag of een adequate behandeling voor haar beschikbaar is in haar land van herkomst en in dit verband ook geen voldoende zorgvuldig onderzoek bleek. Zoals blijkt uit het standaard medisch getuigschrift van 5 februari 2024 moet verzoekster nochtans levenslang de nodige medische zorgen genieten en zal een onderbreking ervan waarschijnlijk leiden tot een verslechtering van de ziekte en tot verlies van het zicht dat zij nog heeft. In het kader van de verblijfsprocedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd op zich ook niet betwist dat verzoeksters gezondheidsproblemen een voldoende ernst hebben waardoor deze, onbehandeld, aanleiding kunnen geven tot behandelingen die als onmenselijk kunnen worden aangemerkt.

Nu niet blijkt dat de gezondheidsproblemen van verzoekster op voldoende zorgvuldige wijze zijn onderzocht voor de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten, moet het aangevoerde middel gegrond worden bevonden. Het verweer in de nota met opmerkingen kan hierover niet anders doen oordelen.

2.4. De Raad stipt ook aan dat verweerder het in de thans voorliggende situatie klaarblijkelijk zelf ook nuttig en nodig heeft geacht om zijn bevoegdheid tot het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten slechts uit te putten nadat werd beschikt over de door verzoekster ingediende verblijfsaanvraag op medische gronden. De Raad stelt vast dat verweerder door aldus te handelen erkent dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten. Er kan aldus een feitelijke samenhang worden vastgesteld. In deze situatie volstaat een verwijzing naar de goede rechtsbedeling ook reeds om, in navolging van de nietigverklaring van de beslissing tot het ongegrond verklaren van verzoeksters verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, eveneens over te gaan tot de nietigverklaring van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 juli 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS